

Sing vooraf staande: Psalm 119:11 (p. 588)

11 HEER, leer my u wet dat ek dit / tot die einde toe kan hou;
gee verstand en gee volharding, / dan bly ek daaraan getrou.
Laat my leef na u bevele – / niks wat my so kan behaag.
Neig my hart daartoe, maar nimmer / om na woekerwins te jaag.

Ons hulp is in die Naam van die Here wat die hemel en die aarde geskape het.
Geliefdes, genade en vrede vir u van God ons Vader en die Here Jesus Christus deur die
kragtige werking van God die Heilige Gees.

Amen.

Lofpsalm 103:9 (p. 506)

9 Maar Gods genade en goedheid is onendig / oor almal wat Hom vrees, sy trou bestendig;
dit reik tot aan die verste nageslag / wat sy verbond nie troueloos wil skend nie,
of van sy wet hul hart afkerig wend nie, / maar sy bevel gehoorsaam wil betrag.

Geloofsbelydenis: Apostolicum

*Na die wet bely ons voor God ons sondeskuld en bid vir vergewing van ons sondes met
Psalm 25:5 (p. 116)*

Wet

Psalm 25:5 (p. 116)

5 Ja, Gods weg is goedheid, klaarheid, / en sy weg altyd getrou
vir wie wandel in sy waarheid / en op sy beloftes bou.
Wil my dan, u Naam ter eer, / al my sondeskuld vergewe;
want ek het teen U, o HEER, / swaar en menigmaal misdrewe!

Gebed

- *Doksologie:*
 - *Aanbidding:*
 - *Skuldbelydenis:*
 - *Vergifnis:*
 - *Dank:*
 - *Smeking vir die nood van die gemeente en voorbidding vir die kerk,
owerhede en sondige wêreld, asook die beroep op die beloftes van God:*
 - *Algemene bede:*
 - *Verligting van die Gees ter wille van die Woorddiens:*
- Amen.

Psalm 144:1 (p. 691)

1 Geloofd sy God wat my in wank'le tyd / 'n rotssteen is, my aangord tot die stryd;
wat tot die kryg my hande toeberei, / so goed is en 'n vestingwerk vir my;
wat my die skans tot redding wil verstrek, / by wie ek skuil, daar my sy skild oordek;
wat in die stryd my altyd trou bewaak / en nou my volk aan my gehoorsaam maak.

Skriflesing: 1 Korintiërs 9:15-27

Teks: 1 Korintiërs 9:26

**Ek hardloop dan soos een wat nie onseker is nie; ek slaan met die vuist
soos een wat nie in die lug slaan nie. (1 Korintiërs 9:26 AFR53)**

Paulus skryf in ons teksvers van 'n atleet en 'n bokser.

- Iemand wat aan 'n wedloop deelneem en
- hardloop om eerste te kom, en iemand wat met sy vuiste boks om sy teenstander plat te slaan.

Hierdie beeld wat hy gebruik, tref baie duidelik.

- Want hy skryf hierdie brief aan die Grieke wat in Korinte bly en hulle is sportmal mense.
- Hulle woon gereeld die groot atletiekspele by en hulle weet presies wat 'n bokser en 'n atleet doen.

Maar hierdie beeld tref nie net die mense van die kerk van Korinte nie, maar ook vir ons.

- Ons lewe ook in 'n tyd waarin almal sportmal is.
- As ons nie self aan 'n sportsoort deelneem nie, dan is ons ten minste entoesiaste wat gereeld na 'n sport gaan kyk, byvoorbeeld rugby of krieket.

Paulus sê die gelowige is soos 'n sportman.

- 'n Sportman hardloop om 'n prys te kry. Die gelowige hardloop ook om 'n prys te kry – die prys van die ewige lewe.
- So moet 'n Christen lewe:
 - Soos iemand wat hardloop om eerste oor die wenstreep te kom.
 - 'n Lewe waarin ons met geweldige erns en met konsentrasie moet hardloop vir die koninkryk van God.
 - Ons moet ons in die lewe met elke greintjie krag in ons inspan om Christene te wees.

Dit was die gebrek van die lidmate van die kerk van Korinte.

- Hulle geestelike lewe was in gevaar omdat hulle slap gelewe het.
- Daarom waarsku Paulus hulle met die beelde van sportmanne om daarmee hulle lewenswyse te verander.

Die apostel Paulus is geweldig ernstig oor hierdie saak en daarom bou hy die beeld verder uit in vers 25. Hy sê dat 'n atleet hom van alles onthou.

- Dit gaan hier om die afrigting. 'n Atleet doen nie enige ding nie.
- Hy onthou hom versigtig van dinge wat hom mag uitput en hom die eerste prys mag kos.

En, sê Paulus, die atleet doen al hierdie moeite en opoffering om 'n verwelklike krans te ontvang.

- Die Griekse atleet het alles in sy vermoë gedoen om 'n krans van louriertakke te ontvang as eerste prys.
- Maar in die wedloop van die Christen is daar 'n krans wat nie verlep as dit van die boom afgepluk word nie.
- Die Christen wat volhard in die wedloop ontvang die onverwelklike kroon van God se koninkryk. In vers 26 stel Paulus sy eie lewe vir die Korintiërs op as 'n voorbeeld.

Hy hardloop so in die wedstryd van die Christelike geloof en lewe dat dit vir niemand onduidelik is wat hy doen nie.

- In sy wedstryd hardloop hy net vir een ding – hy hardloop met erns om die prys van God te ontvang.
- Hy is ook nie 'n bokser wat mis slaan nie. Hy wil sy vyand platslaan.

In vers 27 skryf Paulus dat hy sy liggaam kasty. Dit gaan nog altyd oor afrigting en oefening.

- Vir geen atleet is oefening maklik nie. 'n Atleet oefen nie net wanneer hy lus het nie.
- Harde oefening is 'n kastyding, want as die atleet oefen, bly hy van sy liggaam meer vra as wat dit kan doen.

Net so skryf Paulus dat hy oefen om 'n Christen te wees.

- Hy bid nie net wanneer hy lus voel nie.
- Hy beoefen ook nie net sy geloof wanneer sy temperament die dag daarna is nie.
- Soos 'n atleet oefen hy pynlik elke dag sy Christen-wees, sodat hy fiks in die geloof is.

En Paulus praat hier nie van selfkastyding nie. Hy praat van die Christen se stryd teen die sonde.

- Die wedloop wat die Christen het om met sy geloof onder die aanvechting van die duiwel te kan uithardloop.
- Paulus sê dat ons onself diensbaar moet maak.

Dit beteken dat elkeen van ons geestelik fiks moet wees om 'n wedloop of 'n vuisgeveg met die duiwel te kan begin, en dat ons so goed in ons godsdiens geskool moet wees, dat ons nie net onder die duiwel kan uithardloop nie, maar dat ons hom ook kan platslaan. Ons moet die prys by God kry, en die duiwel moet nie in staat wees om ons te kan verhoed om dit te kry nie.

Paulus praat baie van atletiek in sy briewe.

- So skryf hy vir Timótheüs dat hy aan die goeie wedloop deelneem, die wedloop voltooi en die geloof behou. 2 Timóteus 4:7, 8.
- Geliefdes, is ons ernstig met ons geestelike oefening? Daar staan in Hebreërs 5:14 dié woorde:

Maar die vaste spys is vir die volwassene, vir die wat die geestesvermoëns besit deur die gewoonte geoefen, om goed van kwaad te onderskei.
(Hebreërs 5:14 AFR53)

In die Griekse teks staan daar dat diegene wat gereeld gimnastiek beoefen, dié geestesvermoëns het.

In ons vertaling staan daar in 1 Timótheüs 4:7, 8:

... en oefen jou in die godsaligheid, want die liggaamlike oefening is tot weinig nut, maar die godsaligheid is nuttig vir alles, omdat dit die belofte van die teenwoordige en toekomstige lewe het. (1 Timótheüs 4:7, 8 AFR53)

Die Grieks sê egter:

Maak jouself 'n gimnas in die godsaligheid want liggaamlike gimnastiek is inderdaag nuttig – maar in geringer mate; die godsaligheid egter is nuttig vir alles.

Hierdie vers is so belangrik, want hier kry ons Godgegewe advies oor ons Christelike geloofslawe.

- Die liggaamlike gimnastiek raak maar net hierdie lewe - daarom is dit van baie minder belang.
- Maar die geestelike gimnastiek is baie belangrik. Dit bring jou by God in die hiernamaals.
- As jy jou geloofslawe oefen, dan leer jy van die beloftes en van die nabyheid van God. Daarom staan daar dat dit van belang is vir die tydelike en die ewige lewe.

Geliefdes, wie van ons is fikse geestelike gimnaste? Wie van ons is in sy gees werklik 'n profeet en 'n kind van die Here? Wie van ons se lewe in ons binnekamer is reg met die Vader?

- Niemand nie, want ons is nie fikse gimnaste van die Heilige Gees nie. Baie min van ons se gees is so fiks in die geloof dat ons altyddeur aan die Here en sy Raad dink.
- Baie van ons maak asof ons godsdiens soos 'n rugbywedstryd is -
 - Sondag gaan ons kyk na die wedstryd.
 - Ons kyk na die geestelike gimnastiek van ander mense.
- Onself bly liever op die pawiljoen sit, want as ons in die lewe moet hardloop of veg, sal ons uitsak en platgeslaan word deur die sonde en die satan omdat ons so uiters onfiks is.

In Hebreërs 5:12-14 staan daar dat ons teen hierdie tyd al almal leermeesters moet wees, maar ons moet nog melk drink in plaas van vaste spysie eet.

- Ons moet babakos eet in die geloofsluwe, want ons is nog te onge oefen om al vaste spysie te eet.
- Paulus sê dat dit is omdat ons nie uit gewoonte oefen nie – lees maar vers 14.

Met ander woorde, as jy volwasse geestesvermoëns wil hê, *moet jy die wat jy het, oefen sodat hulle kan sterk word*. Ons moet geestelik wedstrydfiks word.

Baie van ons glo dat ons ons godsdiens kan beoefen soos wat ons wil.

- Sommige van ons dink dat kerk en godsdiens net vir die Sondag is.
- Ander lidmate dink weer dat dit die dominee se werk is om namens hulle te bid, en dat dit sy skuld is as hulle self te vol sonde is om kerk toe te kom.
- Daarteenoor sê die Here vir ons dat ons self moet hardloop en veg. Een atleet kan nie namens 'n ander een hardloop nie, want elkeen hardloop vir homself.

As ons agterkom dat ons nie lus het om kerk toe te gaan nie, of nie lus het om in die aand godsdiens te hou nie, of nie lus het om te bid nie, moet ons soveel meer bid!

- Dan is u in gevaar! Dan het ons vir die Here se wedstryd onfiks geraak! Dan het ons misgeslaan, en die duiwel het ons platgeslaan!

As dit waar sou wees van ons is, dan is ons nie 'n kinders van God nie en dan sal ons ook nie die kroon van God ontvang nie.

- Dan moet ons bid en stry soos nooit te vore nie, want dan het ons dit nog meer nodig as ooit in ons lewe.
- Dan moet ons juis lees en bid en kerk toe kom om die gewoonte van geloofsverswakking te verbreek!
- Die Bybel sê juis: Bid sonder ophou!

Ons het twee weke gelede die heilige Nagmaal gevier. Dit is die fees van Christus se dood. Die fees van ons verlossing.

- Die Nagmaal sê nie net vir ons dat ons verlos is deur die Here Jesus Christus, en dat ons nou maar kan terugsit nie.
- Die Nagmaal sê dat die Here Jesus Christus se verdienste ons in staat stel om deur die hulp van die Heilige Gees die wedloop te hardloop.

Dit hernu ons verantwoordelikheid om geestelik fiks te bly – en nou meer as ooit tevore, want die Here Jesus Christus het reeds gesterf.

- God belowe nie meer verlossing en redding nie.

- Hy het dit klaar gegee in die Here Jesus Christus.
- Hy het God die Heilige Gees ook klaar na ons toe teruggestuur. Hoeveel te meer moet ons nie nou stry nie?

Of is ons onfiks in ons gees? Só geestelik onfiks dat ons 'n oordeel oor onself geëet en gedrink het omdat ons God die Heilige Gees in ons weerstaan? Onfiks omdat ons weier om die stryd vir God te stry?

Ons moet net luister na die stem van God in ons binneste.

Amen.

Slotgebed

Skrifberyming 18-7:1, 12 (45:1, 12)

- 1 Hy het my die stad getoon, / groot en van die hemel dalend,
en, deur God se ligglans skoon, / soos 'n kleurgesteente stralend,
helder soos 'n kristallyn / wat in al sy klaarheid skyn.
- 12 Daar sal in die heiligdom / niemand wat die kwaad bedrywe,
ooit of immer binnekom. / Hul van wie die naam geskrywe
in die Lewensboek sal staan, / hulle sal daar binnegaan.

Die genade van die Here Jesus Christus en die liefde van God en die gemeenskap van die Heilige Gees bly by u almal.

Amen.

Dr MJ du Plessis
Hulpdienspredikant
Gereformeerde Kerk Clanwilliam
Datum: 17 Maart 2013